

Ciudățeniile...

Ce-i mai bubuie mintea românului? În alienarea generală din aceste zbuciumate vremuri, auzi câte una de te crucești. Dar, să nu lungim vorba...

La Lonea, un „lup de mare“ (privatizat) a stat el ce-a stat pe gânduri și ce credeți că a făcut? A găsit o soluție, pe cât de ingenioasă, pe atât de bănoasă. Și-a atras clientela (profesioniști ai paharului), oferind posibilitatea de a se bea... pe credit. Trece omul în catastifă cu a îngurgitat trei

FAULT

„duble“ și pleacă... cum poate. Azi așa, mâine așa, iar la salariu e vai de... nevasta lui. Vă vine să credeți?

Un alt caz, din Petroșani. La barul „Cola“ un cetățean, onorabil de altfel, depune, în fiecare zi de salariu, o sumă fixă: 5000 lei. Adică, un Avram Iancu. Omul stă în blocul de deasupra barului. De câte ori coboară cu gunoiul „își dă“ câte-o sută (nu de lei, ci de țarie). N-are probleme nici cu consoarta, nici cu „numerarul“. Gurile rele spun că, în casa respectivelor familii gălăci de gunoi se umple foarte des...

Cine-am fost și ce-am ajuns...

Mircea BUJORESCU

IN PAGINA A II-A

Pe marginea Raportului la cea de-a patra MINERIADA:

NICI O SCUZĂ

PENTRU VINOVAȚI!

scurtissime

La Alba Iulia s-a constituit o nouă societate culturală care își propune afirmarea spiritualității românești pe țărîm națională și europeană, mai buna cunoaștere a istoriei neamului, în mod deosebit a adevărului istoric cu privire la Transilvania, străvechi pământ românesc. Este vorba de SOCIETATEA CULTURAL-PATHIOTICĂ „AVRAM IANCU“. La ședința de constituire care a avut loc în ziua de 13 Iunie, au luat parte numeroși oameni de cultură din Alba Iulia și din alte județe, între care și Hunedoara. O filială a noii societăți ființează și în județul nostru. (Al. II.)

O nouă societate

culturală

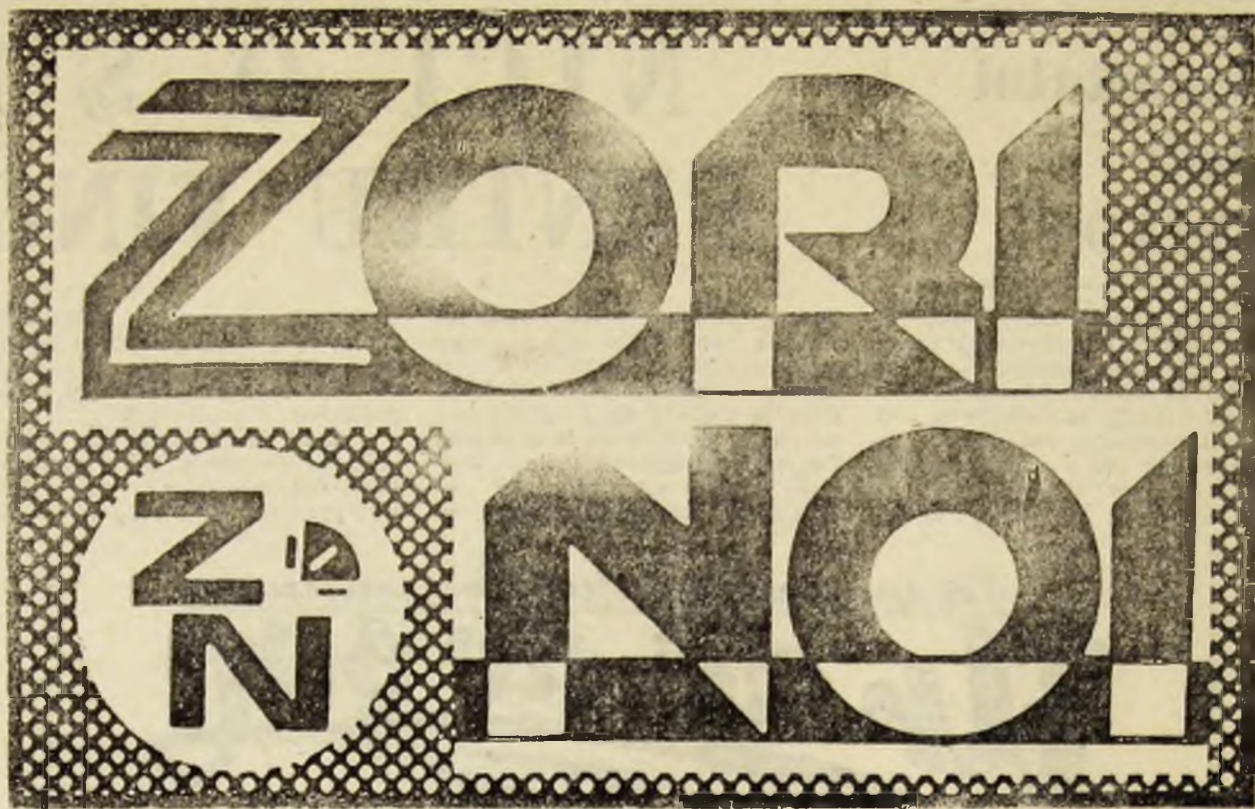
„Avram Iancu“

Pentru frații
din Moldova

Cunoașteți limba germană?

În preocupările Filialei Petroșani a FDGR se află și inițierea de cursuri pentru învățarea limbii germane. În vederea pregătirii lectorilor, există condiții de perfecționare prin cursuri speciale. Deocamdată se caută candidate pentru un curs de perfecționare în vederea

atestării în funcția de educatoare. Candidatele trebuie să cunoască la perfecție limba germană și să fie absolvente / de liceu cu bacalaureat. Persoanele interesate sunt așteptate sîmbătă, 20 Iunie, ora 10, la sediul Filialei FDGR din Petroșani. (I.D.)

COTIDIAN DE OPINII ȘI INFORMAȚII AL VĂII JIULUI

ANUL III, NR. 648

VINERI, 19 Iunie 1992

4 PAGINI — 10 LEI

LUPENI

„ȘTEFAN“

Un cartier încremenit în timp

Pentru autoritățile care au cîrmuit Lupeniul în anii dictaturii, orașul începea din centrul vechi și ținea pînă aproape de fabrica de piine. Atenția maximă se acorda Bărbăteniului, cartier de protocol, cu blocuri ridicate în anii cei mai... Cartierul „Ștefan“, situat pe deal, vizibil din clădirea comitetului orașenesc de partid, astăzi primărie, nu exista pentru măriile lor. Necazurile locuitorilor săi erau tratate cu indiferență. Mare lucru nu s-a schimbat nici din decembrie '89 încoace. Deși oamenii credeau într-o schimbare...

În pagina a 3-a, vom vedea ce e acolo.

Gheorghe OLTEANU

Ceva ne lipsește

O mare dilemă a unor edili: nu poți repara un drum pentru că nu ai asfalt; și nu ai asfalt din cauză că nu ai nisip!

În mod normal, nu ar trebui să ducem lipsa acestui banal produs de carieră. Dar iată că ne lipsește, cu toate că albiile unor riuri din împrejurimi ne-ar

asigura, în dărnicia lor, cantitățile necesare. Mai mult decît nisipul ne lipsește inițiativa. Avea dreptate un mai vîrstnic interlocutor: „Dacă în loc de cafe-bar, un întreprinzător ar fi deschis o balastică, cîștiga și el mai mult, cîștigau și orașele... (I.M.)

CU SUSU-N JOS...

— Credeți că legea pînă este necesară?

Desen de Zoltan SZABO

Cu fața spre... înapoi?

S-a încheiat și „TIBCO '92“, o manifestare care, față de cea din anul trecut, a reprezentat un progres evident. A crescut numărul participanților iar diversitatea produselor expuse a fost mult mai mare. S-au prezentat aproximativ 500 de firme românești și 132 firme străine.

Întrebarea e: unde am fost noi? Adică, cu se s-a afirmat la această manifestare economia Văii Jiului? Răspunsul e simplu: am „strălucit“ prin absență. O absență care, ne spune un tânăr specialist în management, denotă ceva: faptul că în Valea Jiului, în loc să se privească înainte, așa cum ar fi firesc și așa cum, cer timpurile, se privește tot înapoi. Domină inerția.

Ceea ce îl intrigă pe tânărul specialist întors dintr-un circuit prin țară, este faptul că dacă peste tot se face, se mișcă ceva, și sînt inițiative pentru crearea de noi sectoare lucrative, pentru diversificarea producției și prestațiilor, în Valea Jiului domnește letargia. Nimic nou. Adică... da, butienii cu măruntișuri selipitoare, și mai ales, baruri, crîșme al căror număr a crescut exponențial.

Or, Valea Jiului dispune de resurse materiale diverse: avem, în afară de car-

bune, lemn, argilă, calcar, balast. dar materiale de construcție, iar prin stimularea zootehniciei, indeletnicire tradițională, am putea avea mai multă lînă, lapte etc. Mai avem și o bază tehnico-materială care s-ar putea valorifica, adapta cerințelor noi, diversificării producției. Dar, în loc să progresăm, facem și... pași invers. La Lupeni, fosta fabrică de fire artificiale, inaugurată de peste o jumătate de secol, își reduce activitatea. S-a profilat pe detergenți. Nu e rău, dar instalația de fire care a asigurat loc de muncă pentru sute de femei și bărbați, agregatele fabricii se duc pe apa simbetei. Și-a redus activitatea și sectorul prestațiilor de servicii. Locul unităților de prestații l-au luat barurile. E rău că vine și politica licențelor și dă un brînci inițiativei particulare. Dobînda bancară de 70-80 la sută, blochează micul producător.

Și de ce inerția? Ea există pentru că există o mentalitate. Ne sprijinim pe ceea ce am știut și ni s-a tot repetat: câteva decenii — că sîntem „izvorul“ bazei e-

Ioan DUBEN

(continuare în pag. a 3-a)

Pe marginea Raportului la cea de-a patra MINERIADA

A fost prezentat în fața celor două camere ale Parlamentului și a fost dat publicității Raportul masiv și minuțios pe tema evenimentelor din septembrie 1991. Pentru Valea Jiului, în ansamblu, ca entitate social-economică și administrativă, și cu precădere pentru minierii care au luat parte la aceste evenimente concluziile sînt grav acuzatoare, aducînd în fața judecării opiniei publice faptele reprobabile săvîrșite la adăpostul unei acțiuni sindicale revendicative. La această oră, a dreptei judecării, nimeni nu-i scuză pe autorii acestor fapte, care au înțeles destul de tîrziu caracterul extremist și conținutul violent al „mineriadei” la care au fost antrenate. Principala vină o au desigur organizatorii și incitatorii acestei penibile mineriade, nominalizați în Raport în persoanele liderilor Cozma Miron, Drelea Matei Nicolae și Torsan Ilie, dar o listă completă a inovațiilor și a cauzelor care au favorizat evenimentele cuprinde inclusiv factori de decizie de la nivelul executivului și din conducerea unor formațiuni politice centrale.

Din primele opinii exprimate fie la conferința de presă organizată pe tema Raportului, fie

cu alte prilejuri, am reținut ca observație generală faptul că acesta nu aduce noutăți. Este posibil ca în cercurile bucurăstene constatările și concluziile să fi fost cunoscute înainte de publicarea lor dar noi, cel din Valea Jiului, am aflat totuși din Raport lucruri pe care nu le cu-

Miron Cozma, explică suficient de clar raporturile care s-au statornicit între prefectură, primărie, conducerea RAH și Ligă. Dacă la Guvern nu a existat fermitate, și dacă la Guvern liderul Cozma avea oricînd ușa deschisă era de așteptat ca el să escaladeze raporturile locale, să

facilitățile acordate minerilor cit și de „supușenia” unor cadre de decizie. E bine că Raportul explică, în această privință, răspunderea executivului.

Încă de la plecarea din Petroșani, se desprinde din Raport, în rîndul minerilor „s-au înfiltrat persoane fără ocupație și cu

ce știam dinainte. În rîndul celor violenți și devastatori s-au ivit, în București, inclusiv o femeie îmbrăcată în uniformă de miner, și inclusiv dezagreatul lider studentesc Marian Munteanu, tot în uniformă de miner. Vasăzică pregătirile erau făcute din vreme iar „mineriada” a căzut ușor în plasa unor manevre obscure, conduse din umbră, avînd ca vîrf de lance „pegra Bucureștilui” și ca scut uniforma de miner.

Pentru acest scurt comentariu mai reținem din Raport cu privire la vinovații nominalizați — Cozma, Drelea, și Torsan — faptul că el „au culpabilizat în fața țării, în mod nedrept categoria socio-profesională a minerilor și vor trebui să răspundă moral și pentru acest lucru”. Se vor disculpa oare, cîndva, în fața opiniei publice locale? Mai au, în aceste condiții creditul colectivului de mineri? Nu facem pronosticuri, dar este foarte posibil ca 1992 să fie anul cu două conferințe de alegeri pentru Ligă. Cea de-a doua va repara multe greșeli, îndreptîndu-i pe minerii culpabilizați pe nedrept să privească sincer și deschis în ochii tuturor locuitorilor Valei Jiului.

Ion MUSTAȚA

Să spunem lucrurilor pe nume Unda de șoc

noșteam. Dacă ne referim la cîteva dintre ele nu o facem cu intenția de a găsi scuze mîoi pentru „mineriada”, în general și nici pentru cei răspunzători de organizarea și conducerea ei.

După o logică simplă a faptelor, răspunderea stabilită în seama Guvernului privind lipsa de fermitate față de pretențiile Ligii sindicatelor miniere din Valea Jiului, sau privind slăbiciunea unor oameni de prim rang în fața cărora s-a impus autoritatea (falsă!) a liderului

se erijeze în postura unei personalități cu vîdite intenții de a domina inclusiv viața politică a țării. Răspunderea, după cum știm, este direct proporțională cu autoritatea lor în acest caz, curmarea unor raporturi nefirești trebuia să înceapă încă din cabinetul fostului prim-ministru. Oricum, amestecul dintre „politic” și „social” care a determinat schimbarea de conținut a unei acțiuni sindicale a început în sfera înaltelor relații din clădirea Guvernului, fiind favorizat atît de

antecedente penale, la care ulterior s-a raliat și pegra Bucureștilui, cu scopul de a devastă și jefui”. La vremea respectivă, în ziarul nostru am susținut din prima zi a „mineriadei” faptul că participanții la aceste evenimente violente nu reprezintă adevărații mineri ai Valei Jiului. E drept că și din rîndul minerilor, grupul cel mai violent, alimentat încă de la Vulcan cu băutura, s-a dat la acte devastatoare, dar Raportul întărește ceea

REVISTE, REVISTUȚE ȘI FIȚUICI!

Au denumiri dintre cele mai extravagante. Pagina întâi este, la mai toate, ocupată de un editor al trăsnet, de o poză cu o tipă (sau un grup de tipe, mă rog) dezbrăcate, la care se adaugă titlurile incitante ale articolelor ce pot fi citite în interior. Da, ați ghicit, este vorba despre ziarele și revistele sexy ori porno. Și — așa cum gusturile sînt împărțite — unii le privesc cu indiferență sau indignare. Alții se grabesc să le cumpere. În rîndul acestora din urmă am întreprins un sondaj de opinie, rugîndu-i să-mi răspundă la întrebarea „De ce vă plac revistele porno”? Iată, în continuare, rezultatul acestei investigații. (Mențiunea s.f. am pus-o la persoanele de sex feminin, care au răspuns la întrebare).

● **Constantin Jipa, 62 ani:** (tocmai cumpărase „Sexy balamuc”, „Tragedia numită” și „Patima iubirii”, pe care le răsfoia stînd pe gardul de beton din fața Postei din Petroșani: „Astea le-am cumpărat pentru prima oară. Da? „Prostituția” de ce nu mai apare?”. „Pe aia o citiți, deci. De ce?”. „Pai, „Prostituția” are acolo și ea niște treburi”. ● **M.M., 24 ani și M.L., 26 ani:** „Decît politică, mai bine astea. Te mai distrezi, mai rîzi un pic, așa, cînd vezi că s-a excitat tare vreuna. E altfel. Le mai luăm la sut și idem cu băieții”. ● **I.V., vînzător de ziare:** „Pentru că lumea-l sătulă. A crezut în altceva după decembrie '89. Revistele sexy — merge bine. Le cumpără oameni de toate vîrștele”. ● **Gheorghe Griff, 35 ani:** „Citesc tot ce e de literatură erotică. De ce? Pe motiv să nu-l mai văd pe parlamentari cum se aruncă, cum se demască, fiecare se acoperă pe el. Se fac

unul pe altul cu ou și cu oțet și caută fiecare să iasă cu fața curată”. ● **Petru P., 35 ani:** „Domnule, pentru mine pur și simplu e o plăcere. Nu mă obliga nimic să citesc altceva. M-am saturat de politică. N-am o revistă preferată. Iau tot ce e sexy. Cînd sînt eu la serviciu, mi le cumpăr soția. Tot ce e nou”. ● **Z.A., 24 ani:** „Ailam și noi cum și ce e cu chestiile astea. Ne mai cultivăm, ne mai amuzăm...”. ● **Un bătrînel, după ce-a cumpărat „Spovedania unei curve”, imi zice depărtîndu-se:** „Eu nu-s curios să iau la... (de nereprodus mai departe). Io-s independent, io-s independent!”. ● **C.M., 25 ani (s.f.):** „Mi se pare ceva normal, ceva educativ. De ce nu? Nu cumpar fcarte des, doar cînd e ceva nou, interesant (le-a cumpărat pe toate, cam de o sută de lei — n.r.). Revistele mele preferate nu se încadrează între astea. Imi place „El și Ea”, de exemplu, iar nu cele porno și sexy”. ● **H.G., 19 ani (s.f.):** „Mi se par interesante povestirile din ziar”. ● **V.I., 32 ani:** „Aș spune eu mai multe. Sînt unele utile care merită să fie citite de tineri, să știe și ei cum să umble. Noi sîntem, în general, în urmă cu treburile astea”.

Un ultim amănunt: mai mult de 90 la sută din cei care au poposit în fața standului eu ziare și reviste pe durata realizării acestei anchete au cumpărat una sau mai multe reviste din categoria respectivă. Foarte puține persoane au achiziționat alte publicații, deși existau destule și din acestea. Unde sînt secretarii cu propaganda de altădată...

Gheorghe OLTEANU

VREMURI GRELE...

VĂ PLACE PORNO?

Centrul de recoltare a sîngelui din Petroșani nu se plînge de lipsa donatorilor voluntari. Sînt în număr destul de mare, cantitatea de sînge care se strînge lunar aici în urma donațiilor face să pălească de invidie personalul de la centrele similare din Deva, Hunedoara sau Tg. Jiu — nevolte, nu o dată, să apeleze pentru cazuri extreme la centrul din Petroșani.

Nu aceasta este, așadar, supărarea cea mare. Ea provine din altă parte, strîct legată de înființarea ADOS-urilor (Asociațiile donatorilor onorifici de sînge). „Au venit la mine donatori onorifici — unii relațioși dl. dr. Constantin Gheorghita, ce-

ful centrul din Petroșani —, zicîndu-mi că unii directori și lideri de sindicat de la exploatarea miniere se opun înființării unor asemenea asociații la nivel de întreprindere. Este, —

Bețe-n roate donatorilor de sînge?

după părerea mea, o aberație, înseamnă că nu se realizează despre ce e vorba. Donatorii acestia nu doresc să se organizeze pentru a obține ceva, decît pentru a dubla sindicatele existente. Departamentul de as-

ceva. Treaba e alta. Eu aș dori ca, în fiecare întreprindere, să existe o asemenea asociație, cu un președinte al ei, care să cunoască numărul donatorilor și structura de sînge, chestiune ca-

re ar ușura considerabil efortul pe care-l facem pentru a acoperi necesitățile și cazurile în care trebuie intervenit prompt. În altă ordine de idei, conform Hotărîrii Guvernului nr. 999 din 1990, donatorii beneficiază

de două zile libere, plătite; una în ziua donării, iar a doua nu se specifică pe cînd. Înainte sau după donare, rămînd ca ea să fie luată de acord cu conducerea unității. Numai că, din cite mi s-au sesizat, această hotărîre nu se respectă. E vorba de acordarea celei de-a doua zi libere. În ce privește elevii, studenții, la aceștia legea spune clar de două zile consecutive. Totuși, cred că se va înțelege așa cum trebuie semnificația acțiunii pe care-l face un donator onorific de sînge, iar asemenea neplăceri vor dispărea”.

Gheorghe OLTEANU

Gaudeamus la... GAMBRINUS

Au fost indoieli că motelul „Gambrinus” nu va fi în veci-vecilor rentabilizat. Asta o spuneau „oamenii de bine”, care se puneau „de-a doua” privatizării.

Iată însă că nu e chiar așa. Deși sînt vremuri grele și băuturile pe care le vedeți în imaginea de mai sus costă al dracului de scump, localul este, în permanență, plin. Gurile rele spun că de vină ar fi patronul. Noi am auzit ceva și îl întrebăm tovarășește: „Mă, tu ai pusă?”. (M.B.)

Un cartier încrămănit în timp

Cind putem cumpăra casele?

Nimeni n-a prea catadicsit să se ocupe de strada Pompierilor, drumul care, șerpuiind, te conduce în „Ștefan”. Gropi — la mai tot pasul. După o ploaie torențială de vară — drumul nu mai este drum. Se transformă în albia unui adevărat pârâu. Primul ins cu care intru în vorbă e dl. Dumitru Nazarie. Tocmai cumpărase două piini boamfe de la brutăria particulară, deschisă lângă alimentară. Locuiește în cartier din 1956. „Am vrea să reparăm cășile, zice dumnealui. Chiar și crocroc, pentru că de mult nu s-a mai făcut asta. Am avut aici ș-o școală, o grădiniță. Până acum vreo doi ani. Acum, fie vară sau iarnă, copiii trebuie să meargă pînă jos”.

Domnul Cornel Belea locuiește pe strada Decebal, la numărul 5. El și vecinii au făcut cărare mergînd la egecele, pentru a-i lămurii pe cei de-acolo că au neapărat nevoie de „WOMA”. Altfel, lichidul urît mirositor va deborda azi-mine din bazinele

WC-urilor. „Domnule, plătim numa' să vină. Am fost la ei de nu știu cîte ori — spune dl. Belea. Ce să mai fac? Să mă ploconesc la ei?”. Pe vremuri — bătrînii își amintesc — desfundatul bazinelor cu pricina o făceau, noaptea, cîțiva țigani, a căror căruță, special amenajată, era cunoscută în tot cartierul. Acum treaba asta nu mai e de nasul mustăcioșilor, năvăliți la afaceri, mărci și dolari.

Sînt multe case degradate în „Ștefan”. Sînt însă și din cele renovate. Pe cheltuiala locatarilor, deocamdată tot chiriași, la stat. Cei mai mulți ar vrea să le cumpere. Au auzit că-n Petrița „s-a dat drumul la asta”, și mă întrebă — ca pe unul de la primărie — cînd se va petrece asta și la el. Pentru că, vorba d-lui Baszlo Nicolae, „omul nu-și bagă banii-n reparații dacă nu știe că-l proprietar. De ce să pun la punct casa statului?”.

Bătrînele lăcrimează după Ceausescu

Cele patru femei, adunate în fata unei porți de pe strada Traian, mă privesc cu suspiciune. „De la ziar zici că ești?”, rosteste, după un rastimp, una din ele. „Eu la ziar nu zic nimic, că după aia vine și-mi dă în cap. Is văduvă. Mi-o mai rupt o dată poarta. N-am avut treabă cu nimeni”. Apoi tace. Aștept. Răbdarea îmi e rasplătită. „Zahăr n-am mai văzut din aprilie — începe o alta. Dar din mai și din Iunie, cînd ni-l dă? Vineri am fost să lanț uleiul. Nu l-a dat că nu știa ce-l cu prețul. Cînd m-am dus a doua oară, o zis că s-o gătit. Făină nu mălai nu, sare nu. Asta-i magazin? Stai o oră pînă te servesc, pînă-și beau ele cafelele. Mai bun a fost Ceausescu. Așa cum ni-o dat pîta, cu porția, am crescut ș-un porc”.

Aici, a fost, cîndva, o școală...

„Acum nu mai e. De doi ani s-a ales praful de ea. S-a furat tot ce a fost de furat. N-au fost ertate nici dușumelele și parchetul. Primele și-au luat zborul” teracotele, S.G., domiciliat chiar lângă clădirea ce pare a fi fost lovita de bombe. „Imi spune?” „In 20 decembrie '91 am anunțat poliția și primăria că s-au spart ușile școlii. A venit un locotenent major, a închis, dar a doua zi nu fost iarăși sparte. Am fost la primărie, dar primarul mi-a zis, n-am timp să discut cu tine”. Potbusek Rozza, 77 ani: „Am umblat în 1921 la școala asta. Era o școală cumsecade. Am pus bani să o facă. Unde-i directorul ăla? Pe Ministerul Învățămîntului vad că nu-l doare”. Alecu Rozalia, 61

ani: „Atîtea generații au învățat în ea. Să știți că de-aicea au ieșit copii foarte bine pregătiți: profesori, ingineri, ofițeri, doctori”. S.M., profesoară, actualmente pensionară: „De cînd am plecat eu e în halul asta. În loc să repare acoperișul, puneau ligheane prin clasă, 12 teracote erau în școală. Toate s-acum furate. Și eu am anunțat poliția și primăria. Cînd eram eu directoare, era o curățenie de se descălțau copiii cînd intrau în clasă”.

Nu-i suflet de om în cartier cariua să nu i pară rău cînd vede cum a ajuns clădirea școlii. Și speră ea, odată și odată, cineva să o refacă. Măcar cu un nivel. Școală și grădiniță. Așa cum era la început de secol donăzeci.

O adresă utilă comisiei de tutelă

Într-o mizerie greu de descris, pe Pompierilor la nr. 16 locuiesc opt copii, orfani de ambii părinți. Oficial, se pare că sînt sub tutela surorii mai mari. Despre ce fel de tutelă e vorba, îi spun vecinii. Doamna Cibi Iuliana, 68 de ani, stă vis-a-vis de ei. „N-are grijă nimeni de ei. Piri, aia mai mare, ia pensia și o cheltuieste cu băieții. Cam 18 mi de lei. Am văzut cum bărbaiți fac coadă la poartă. Unul iese, altul intră. Doar Ancuța e foarte cuminte și merge la școală. Nimeni nu vine pe la ei. N-au ce mânca. Merg la cantină și cerșesc mîncare de la mîneri. Li mai vad că mai vin de jos, de la cantină, cu sufertasul cu mîncare. Dacă le-am zis la fete că nu e bine ce fac, m-au repezit că nu e treaba mea”.

CU FAȚA SPRE... ÎNAPOI?

(Urmare din pag. 1)

energetice a țării, că noi dăm pînea industriei, că fără noi... nu se poate.

O mentalitate ce denotă o mediocritate bine înrădăcinată. Avem carbune și, deci, putem sta liniștiți. Nu mai e cazul să ne facem griji. Și, totuși, realitățile mai spun și altceva. În țările avansate numărul minelor s-a redus la strictul necesar, menținîndu-se doar exploatarea care prezintă interes strategic. La noi s-a oprit deschiderea minelor Iscronj și Lonea-Pilier, marea „cetate” de fier și beton care trebuia să fie preparată Urzicani a fost trecută în conservare. Pe la sfîrșitul anului trecut, cînd reprezentanții sindicatelor miniere au cerut trimișilor guvernului, miniștrii și directorii generali din ministere să facă precizări în legătură cu strategia energetică a guvernului, vizavi de industria carboniferă, după darea în funcțiune în 1994 a centralei nucleare de la Cernavodă răspunsurile au fost mai mult

GRAMATICĂ, MONARHIE, CURAJ ȘI DEMAGOGIE

Denigratorii din umbră

Cameleonismul face casă bună cu politica. Una se vorbește pe față și alta se face prin culise. În Parlamentul țării, întrunit pentru stabilirea datei alegerilor generale, una au vorbit majoritatea parlamentarilor și alta s-a votat prin vot secret.

Iată de ce nu-i de mirare că, pe fondul acestei stări confuze, asistăm la atitudini de camoleonism și în municipiul nostru. La trei săptămîni după ce ziarul „Zori noi” publică decizia Filialei locale a Partidului Liber Monarhist de a se autodizolva, printr-o scrisoare sîntem somați să publicăm un protest.

Înainte de a o face, cu precizarea că greșelile gramaticale și de punctuație aparțin celor ce au redactat și aprobat scrisoarea, considerăm necesar să menționăm:

1. Decizia dizolvării unui partid sau altul este firească în condițiile democrației și aparține membrilor săi. 2. Nu avem nimic comun cu doctrinele partidelor politice. 3. Sîntem un ziar

tarli vă roagă insistent să solicitați organelor abilitare (slo n.r.) să se dea publicității dosarele de securitate a membrilor semnatori și comunicatului, fiindcă pe unul din ei îl cunoaștem pu „Canis Lupus credincios” a fostului prim-secretar Negruț, care din datele ce le deținem acesta ar fi părintele adoptiv și sfătuitorul de drept acestul canis. Pe această cale dorim să vedem și curajul redacției pentru a da publicității protestul nostru. Vă mulțumim”.

Anonimii susținători din umbră ai monarhiei, agramați și dînd dovadă de o cultură politică derizorie, se declară și membri ai Convenției Democratice. Dar metodele folosite pentru a-și exprima ideile și convingerile politice sînt caracteristice celor tributarilor doctrinelor comuniste. În condițiile totalitarismului, era suficientă o scrisoare anonimă pentru a declanșa, cu sprijinul partidului unic, orice atac la adresa persoanelor. Altele sînt condițiile astăzi. Anonimilor lași, care se mai conduc după dictonul „mușcă și fugi”, le oferim o lecție de democrație. Este dreptul lor democratic de a formula orice protest. Pot să-și inființeze dacă vor propriul lor partid promonarhist. Dar este cazul să înțeleagă că decizia dizolvării Partidului Liber Monarhist (filiala locală) aparține de drept celor ce l-au și inființat. Anonimii protestatari ne mai roagă „insistent” să solicităm „organelor abilitare?” publicarea dosarelor de securitate ale celor ce au semnat decizia de desființare a PLM, cu scopul de a-i da gata pe semnatori. Adică vor să scoată castanele din foc, dar cu mina altuia. Procedul e cunoscut. Dar nu ține. Nu avem nimic împotriva publicării dosarelor informatorilor securității. Denigratorii din umbră au vrut să vadă dacă avem curajul de a da publicității protestul lor. Ar fi bine să-și pună în ordine, înainte de toate, propriile lor concepții morale și un minim de cunoștințe de gramatică, democrație, curaj și politică.

Viorel STRAUȚ

— Lecția se referă la înmulțirea prin diviziune a celulelor, nu a partidelor!

Desen de Zoltan SZABO

independent, de opinie, care respectă dreptul de liberă exprimare a cetățenilor. În aceste condiții considerente facem să devină publică scrisoarea primită pe adresa redacției.

„Protest”: „Simpatizanții monarhiei, membrii Convenției Democratice din Valea Jiului, protestează cu vehemență asupra articolului decizional a dizolvării Partidului Liber Monarhist, anunțat în presa locală din 22.V.1992. Protesta-

Ex-regele vrea să revină pe ușa din dos!

De curând pe arena vieții politice din țară a apărut o nouă formațiune care sprijină fațiș reînstaurarea monarhiei. Este vorba de Mișcarea Pentru Regatul României, care și-a lansat drept sprijin propagandistic publicarea bilunară intitulată „Cuget”. De fapt e o aceeași Mărie, dar cu altă pălărie. La scurt timp după autodizolvarea filialei sale din Petroșani și Județul Hunedoara s-a desființat și Par-

tidul Liber Monarhist. După câteva zile, în încercarea sa de a se salva, neavînd decît puțini aderenti, Partidul Liber Monarhist din România s-a metamorfozat peste noapte, în Mișcarea pentru Regatul României. Care regal? Cel care a fost, înainte de decembrie 1947! Ce factori au determinat această metamorfoză subită?

Însuși ex-regele Mihai, într-un interviu publicat în presa străină și-a exprimat dezaprobarea față de existența Partidului Liber Monarhist din România, susținînd că i s-ar fi adus prejudiciul, prin existența PLM din România. Monarhia, ca idee politică de guvernare, nu se mai putea situa decît, deasupra partidelor, prin faptul că exista în România un partid liber monarhist.

Asistăm la un nou episod al tentativelor ex-regelui Mihai de a intra în țară, prin manevre politice, pe ușa din dos cu scopul de redobîndire a privilegiilor pierdute. Ignorînd cu bună știință realitatea că România este o Republică Constituțională, nou inființată, Mișcarea pentru Regatul României este dirijată direct de mijloccitori din cercul celor apropiați ex-regelui Mihai. Spre deosebire de PLM, noua Mișcare, are un caracter mai larg. Din punct de vedere organizatoric, la Mișcare pot adera și membrii altor partide. Ex-re-

gele Mihai a promis că numai dacă va ține seama de aceste condiții Mișcarea pentru Regatul României va avea o liberă de a intra în... Convenția Democratică...

De aici încolo, lucrurile se leagă și capata un contur mai precis din punct de vedere politic. Mișcarea are rolul nemijlocit și important de a aduna noi aderenți și aderenți din cadrul electoratului, în perspectiva viitoarelor alegeri generale. Fostul rege mizează deci să revină în țară în urma unei eventuale victorii a Convenției Democratice, considerînd poporul român o masă amorfă, neorganizată și alegători care pot fi manevrați cu ușurință. În această ordine de idei, în articolul-program al Mișcării pentru Regatul României publicat în bilunarul „Cuget” nr. 8, se apreciază că actuala formă de guvernămint, Republica constituțională prin referendum, este aparată doar de fostul securitate activiști și mineri transformați în bălăuși naționali. Cîtă imperfecțiune! Cîtă nerușinare! Dar, o nu face un ex-rege, străln țară, pentru a-i relobîndi privileiile, punînd mai presus decît interesele țării, aflată la un moment greu, de răsrucc, propriile sale interese dinastice. personale?

Viorel STRAUȚ

Profesiune de credință

Important nu e ce predici, ci exemplul personal!

Înainte de toate, trebuie spus că o discuție cu d-na Muriel Sims este o plăcere. Aceasta pentru optimismul și vivacitatea pe care le degajă franchețea și sinceritatea replicilor, risul sănătos ce însoțește tot timpul aceste replici, mereu la obiect și rostite franc și atunci când subiectul, abordat pare mai delicat. Nu este greu de dedus că optimismul, franchețea, sinceritatea nu sînt altceva decît expresia nemijlocită a unei înțelepciuni, a unor principii de viață pe care și le conferă o experiență de viață trăită intens, dinamic și cu convingerea că faci un lucru util oamenilor. Să divulgăm secretul, cerînd scuzele de rigoare pentru impolitete, că doamna Sims este septuagenară, că după peste 30 de ani de activitate neobosită, desfășurată împreună cu soțul ei, în cadrul „Armatei Salvării”, i s-a acordat titlul de „căpitan de onoare” al acestei cunoscute organizații de caritate din Anglia. Deși pensionată de 8 ani, își continuă cu aceeași dăruire activitatea pentru că, după filozofia ei de viață, doar avînd un scop precis în față, căruia să te consacrîți cu toată energia, îți menții tonusul vital. Iată și alte amănunte „de ordin personal” pe care le-am aflat despre doamna Sims. Deși are șapte copii toți aranjați, la casele lor, doamna Sims stă singură. Și se descurcă. După ce de patru ani a rămas văduvă, a reușit să obțină carnetul de conducere cu doi ani în urmă. Dar iată dialogul pe care ni l-a prilejuit o recentă vizită a doamnei M. Sims, cu un transport de ajutoare adus pentru copiii Lupeniului din partea Armatei Salvării Naționale:

— O primă întrebare: Ce este „Armata Salvării” și ce urmărește ea?

— Este o organizație creștină, apolitică, fondată în 1865 de William Booth, cu scopul de a acorda ajutor umanitar populațiilor sinistrate sau aflate în situații critice. De atunci, organizația și-a largit mereu activitatea pe tot globul, avînd filiale la ora actuală în 92 de țări. Cu România, respectiv țările din Estul Europei ne-am reluat contactele abia după '89, după căderea regimurilor dictatoriale. Deși România a mai fost vizitată de reprezentanții „Armatei Salvării” după '89, prima vizită oficială a fost realizată prin mine în mai 1991, la Craiova. De ce am venit în România? Mie nici printr-un vis nu mi-a trecut că voi vizita vreodată România. Acuma zic că

a fost o chemare a lui Dumnezeu. La noi, în Anglia, au produs o deosebită impresie realitățile larg popularizate de mass-media după '89 privind condițiile precare ale asistenței medicale, ale copiilor handicapați...

— Cum ați ajuns în Valea Jiului, în Lupeni, unde vă aflați, după cite știți, a patra oară?

— În urma unei scrisori sosite din partea unei doamne din Ucraina la centrul nostru din Londra. A fost un apel pentru ajutoare pentru copii și asistență

medicală. Am venit cu primele ajutoare în august '91. Am luat contact cu cadre didactice, cu medici. Am vizitat citeva familii de mineri; am văzut dispensarul. Am fost îndemnată să vizitez și spitalul Lupeni. Sinceră să fiu m-a impresionat neplăcut lipsa dotărilor, improvisațiile pentru a asigura asistența medicală necesară populației. M-am convins, deci, că spitalul, copiii din zonă au nevoie de ajutor, iar noi „Armata Salvării”, putînd accorda ajutoare, este firesc să le și aducem. Iată de ce mă aflu a patra oară la Lupeni cu diferite ajutoare, constînd din materiale sanitare, medicamente, îmbrăcăminte pentru copii etc.

— Cum se „realizează” aceste donații?

— Prin contribuția voluntară a oamenilor de diferite categorii, a bisericilor și organizațiilor de caritate, nu numai din regiunea Bristol, de unde vin, ci din toată Marea Britanie. Avem un serviciu internațional, prin care sîntem contactați și ni se oferă diferite donații. În orice caz, sînt foarte mulți amatori să ajute România.

— Acum cu ce prilej sînteți la noi?

— Cu un nou transport de ajutoare umanitare pentru spital

și creșa din Lupeni. Și încă ceva: data trecută m-au impresionat condițiile precare ale creșei din Braia: lipsa de căldură, a parchetului, a iluminatului corespunzător, faptul că nici geamurile nu se închideau ca lumea. Așa că am hotărît să subvenționăm, eu și familia mea, lucrările de reparații la această creșă. Donația pentru aceste reparații o alocăm Fundației IMPRO care va angaja în acest scop executantul...

— De ce ne acordați aceste ajutoare?

— Pentru că aceasta este rațiunea Armatei Salvării; iar, după cum am cunoscut realitățile de aici, dv. aveți nevoie de ajutoare. Știți, am fost întrebată de ce vin tocmai în Valea Jiului, la minerii care au săvîrșit atîtea violențe anul trecut. Am răspuns că, pur și simplu, dintr-un îndemn creștinesc, în ideea că, poate gestul nostru umanitar va fi un îndemn la un alt mod de gîndire — mai creștinesc și civilizat. De fapt, aceasta este profesiunea noastră de credință: IMPORTANT NU E CE PREDICI, CI, CE EXEMPLU DAI.

— Ce v-a plăcut, ce v-a supărat pe la noi?

— Mi-au plăcut sinceritatea și ospitalitatea oamenilor. Mi-au displicut însă dezordinea și gunoaiele — neglijența. Apoi, de ce să nu spun, suspiciunea onorabilă. Dar, despre aceasta, sper să discutăm cu alt prilej...

Ioan DUBEK

HOROSCOP

GEMENI

(21 mai — 21 iunie)

O întîlnire de gradul doi... ochi albaștri.

BAG

(22 iunie — 22 iulie)

Scaunul pe care stați devine din ce în ce mai subred.

LEU

(23 iulie — 22 august)

Riscați o deconectare prematură. Și acum nu e momentul.

FECIOARA

(23 august — 22 septembrie)

Se impune acordarea unei mari atenții problemelor de familie.

BALANȚA

(23 septembrie — 22 octombrie)

Din imprudență, mutați relațiile financiare pe un teren instabil.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)

Ușoară stare depresivă pe fundamentul unui psihic labil.

SAGETATOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

Ocolți discuțiile pe teme politice.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Buna dv. dispoziție are de suferit din cauza unei companii prost alese.

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Pregătiți-vă pentru un weekend cu... surprize.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Ambiguitatea în care vă scaldăți astăzi va fi prompt amendată de colaboratorii dv.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Vă puteți aștepta la o surpriză din partea unei vechi cunoștințe.

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)

Jucați o miză care vă depășește posibilitățile.

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

CU OCAZIA zilei de naștere, părinții și copiii Monica și David, urează draget lor Coroi Rodica, multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”. (2776).

VINZARI

VIND Fiat 850, perfectă stare, multiple piese schimb. Telefon 41271. (2779).

VIND apartament două camere, complet mobilat, zonă centrală. Informații: Petroșani, Șt. O. Iosif, bloc 2A, et. I, ap. 45, între orele 16—20. (2782).

VIND televizor color RFG, diagonală 67 cm, comenzi electronice, 60.000 lei și bicicletă cursieră Austria. Telefon 41705. (2786).

DIVERSE

SOCIETATEA Comercială „Disco-Bar” S.R.L. Paringul angajează f.t. între 18—22 ani pentru ajutor de ospătar. Angajează temporar pensionari timplari și zidari. Informații la Disco-Bar Paringul. (2788).

SOCIETATEA Comercială „PLUS” S.A. Petroșani angajează contabilă. Telefon 45151, între orele 17—20. (2781).

OFERTE SERVICIU

ȘCOALA de șoferi amatori Gui — S.R.L., cu sediul în Isroni angajează — instructori pentru practică conducere auto categoria B. Posesorii permisului de conducere, categoria B, cu o vechime de peste cinci ani, pot fi autorizați și angajați. Relații la telefon 45561. (2771).

SCHIMBURI DE LOCUINȚĂ

SCHIMB garsonieră confort I, Petroșani, bloc Auto-Moto, cu similar sau apartament două camere, accept și parter. Relații, telefon 41435 sau 41480. (2757).

SCHIMB apartament două camere și garsonieră cu apartament trei camere, zonă centrală. Relații: telefon 45930. (2775).

SCHIMB garsonieră Petroșani Nord cu apartament două camere, inclusiv Aeroport (zona Independenței). Informații: telefon 42733, între orele 8—15. (2787).

PIERDERI

PIERDUT CEC cu limită de sumă, seria 463017204150, eliberat de BCR. Il declar nul. (2777).

PIERDUT certificat de proprietate 0099498. Originalul se declară nul. (2785).

PIERDUT contract închiriere pe numele Stroia Costel, eliberat de E.G.C.L. Petrila. Il declar nul. (2772).

PIERDUT legitimație de serviciu pe numele Olea Dumitru, eliberată de E. M. Vulcan. O declar nulă. (2773).

DECES

FAMILIA Luran anunță cu nemărginită durere încetarea din viață a iubitului lor

LAURAN EMIL

Lacrimi și flori pe fristul mormint.
Înmormintarea are loc azi, ora 14.30. Corlegiul funerar pleacă de la domiciliu, str. Decebal, nr. 30. (2783)

COMEMORAPI

S-AU SCURS trei ani de la dureroasa despărțire de cel ce a fost un minunat soț și tată

POSTELNICU CONSTANTIN

Soția și fiicele, nu-l vor uita niciodată. (2774).

PENTRU

COSTI LIVIU ILIOIU

la doi ani de cînd ne-a părăsit, toate florile din lume. Mama, tata, Meri, Andreea și Mihai.

ECHIPA DE SERVICIU

Secretar de redacție
PAUL NICULESCU
Responsabil de număr:
Paul NICULESCU
Corectura:
Emilia ACHIREI și Viorica FIRULESCU

Cotidianul de opinie și informație al
Văii Jiului „ZORI NOI” este realizat de
SOCIETATEA COMERCIALĂ

„ZORI NOI” S.A.
înființată conform Decretului nr. 208/12.06.1991
a Prefecturii Județului Hunedoara.

Director
MIRCEA BUJORESCU

Materialele necomandate și nepublicate nu se restituie. Responsabilitatea morală și juridică asupra corectitudinii datelor cuprinse în articole aparține, în exclusivitate, autorilor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: 2675
Petroșani, str. Nicolae Bălcescu nr. 2
Telefoane: 41662 (director redactor șef):
41663, 42161 (secții).

★

TIPARUL: Tipografia Petroșani, str.
Nicolae Bălcescu nr. 2. Telefon 41365